

жати побут у Римі. Цього року улаштовано навіть світову місіюну інститу.

Про це, як відомо, Рим підчас Anno Santo MCMXXV, про не згадуємо в кількох нарисах північше уже в Римі. Прогуляк Українців, що вибирається до Італії, постає собі за мету звинити Венецію, Флоренцію, Рим, Неаполь, Помпеї й околицю, насолодитися італійською красою, скупатися в Середземному морі, завітати апеннінським теплом і вернутися з пошненим духом та здоров'ям. Прогуляк zorganizували Український Комітет подорожі до Риму в святі році 1925 для греко-кат. Галицької Провінції у Львові, при Марійській Тов-і".

С. Ш.

По широкому світі.

а Італії комітет опозиціоністів у парламенті оголосив заяву в справі процесу сен. Де Боно, стверджуючи, що уряд є відповідальний за вбивство Матеотіго.

Проти Абд-ель-Кіма вибирається на допомогу Франції 12 американських летунів, що організують повітряну ескрапу.

Югославський уряд випустив на волю арештованих членів партії Ст. Радіча й його самого, в наслідок згоди з Хорватами.

Америка скликає міжнародну конференцію в справі Китаю. Англія ставиться до цього проекту негативно.

Араби в Палестині збирають гроші для армії Абд-ель-Кіма в Марокку.

На Кореї такі катастрофічні повіні, що 3000 людей потонуло.

Максим Вдовиченко.

З нагоди 25-ліття його літературної діяльності.

Земляків кол у Варшаві пригадує як, що в цьому році минають двадцять років від початку літературної діяльності наддніпрянського українського поета Максима Вдовиченка.

Максим Іванович Вдовиченко — син селянина, уродженець в 1876 році в Липовій волості на Київщині. Ще на шкільній лаві він розпочинає з „Кобзарем" Шевченка та з деякими іншими українськими класиками. Під впливом тих класиків він позавстреми до ширшої освіти і почав робити спроби писання віршів та оповідань українською мовою. В 1894 р. М. Вдовиченко склав дипломську міську школу в Києві служив канцелярським урядником у різних установах у Києві й деякий час був військовим слухачем Київського університету.

Перші друковані поезії М. Вдовиченка з'явилися в „Літературно-Науковому Віствіку" в 1900 році й з того часу він добуває свої твори — вірші, поеми в прозі, переклади з західних і зі славянських поетів по різних альманахах (як напр., „Зоря", „Андрей", „Розгарт", „Українська Муза" та ін.), потім в українських часописах у „Слові", „Раді", „Селі", „Маяку" і т. д.

В 1911 році видав була в Києві збірка поезій М. Вдовиченка „На хвилях смутку", яку уклали, крім оригінальних віршів та оповідань М. Вдовиченка, також переклади його з Гайне, з Едгара По, з Міцкевича, з Конюсавської, Пушкіна і т. д.

В чужоземних поетів так само вибрав М. Вдовиченко вірші поезії та оповідання, перекладаючи їх на українську мову. До збірок і збірок збірок назвав автор „На хвилях смутку". Проте поезії в цій збірці звучать і бездоріжжю.

Збірку „На хвилях смутку" зустріли українські громадськість прихильно й чеські деякі час перше видання цієї збірки було випродане, а в 1918 році вийшла вона вже другим виданням.

Крім оригінальних поезій (та поезій у прозі) і перекладів перекладав з чеських, польських, російських та західних поетів, М. Вдовиченко перекладав також і деякі класичні твори, наприклад з Володимира Короленки („Ліс гомонів" та ін.).

Влітку 1917 року, підчас наступу більшовиків на Україну, Вдовиченко сформував один із робітничих курнів шкільного вчителів, в складі якого й бився проти більшовиків. Зкінчивши в 1918 р. Вдовиченко брав участь у повстанні проти гетьманів і з того часу до 1920 р. перебував у ряді української армії.

Після цього час М. Вдовиченко написав чимало патрістичних поезій, козачих пісень, епоса на громадські мотиви й т. ін., то обрешукані суєм, то оленієрадливо або згладом, але завжди перекладати іншим

Купуйте Люнашін-а Мило „Млотек і Перлік" Купуйте

під гарантією чисте.

Представництво на Галичину:

Едвард Штайн, Краків, вулиця Страшевського ч. 7.
Представництво на Львів і околицю: ЛЕВ БЕРГМАН, Львів, вул. Сикстуська 48.

2219 2-1

національним почуттям. В такому ж дусі продовжував свою літературну діяльність М. Вдовиченко й пізніше, опинившись на еміграції, і не переривав її до кінця.

В. М.

Памяти заслуженого діяча.

Прощальне слово п. Володимира Целявника над могилою бл. п. д-ра Михайла Короля.

Quem sui flentes gemere cives, hic diu vixit. — На чий могилі плачуть громадяне, той довго жив! Отже хвилини пелить нам сумніватися в правдивості думки римського філософа.

Сумна вістка про смерть бл. п. Михайла розійшлася в найширших кругах українського громадянства. Правильний жаль, глибокий жаль огорнув серця всіх, що його знали, а огорнув він їх не лише для того, що нам приходится попросити людину, яка такі великі заслуги положила для нашого народу, але й тому, що ми втратили Мужа, котрий так багато ще міг зробити. Покійник належав до ряду тих людей, які ніколи надто довго не можуть жити для добра громадянства і яких смерть, без огляду на те, коли наступить, є завжди важкою втратою, якої не можна заступити.

Дякою є вартість життя людини: внутрішня і зовнішня. Внутрішня вартість, це її чесноти, якими визнається людина, зовнішня — це заслуги, які має одиниця супроти громадянства. У Покійника ті дві прикмети сполучалися в одну гармонію цілість і взаємно себе доповнювали. Покійник був мужем великих чеснот а перш за все сильного характеру. Як громадянин, він трудився невтомимо ціле своє життя, щоби краще велося українському народові, а якого виживав.

Великі здібності, якими визначався Покійник і його сильна воля й організаційний талант дозволили йому довершити в житті великих діл. Прощаючись з тлінними останками Покійника, згадаймо про політичну його діяльність і наведу кілька подробиць з його життя.

Покійний Михайло Король походив зі священничої родини. В академічній гімназії учив його великий діяч і політик Юліян Романчук. Коли покінчив з відзначенням середні й вищі школи, посвятився адвокатурі. В 1889 р. вибрано його послом до галицького сойму. Як посол до сойму, а потім до парламенту, визначався він великою красноріччівістю і виступами з великим знанням. В соймі і в парламенті боровся він за поліпшення долі свого народу, а його промови звертали увагу чужинців.

В 1894 р. в час виборів до сойму прикликав його до себе австрійський імператор. Бадені і заявив, що він видає старостам дозвілення, поспирати його кандидатуру. В заміну жадав з його сторони зобов'язання підтримати його політику. Покійник відповів імператору коротко: „Я мандат можу прийняти тільки з рук мого народу". І не вийшов тоді Покійник послом. Граф Бадені хвилює поборовав його, але вже в слідуючій каденції виходить знову послом до сойму а відтак до парламенту.

Покійник належав довгий час до старо-руської партії. Однак ці його переконання не мали нічого

Відгуки аня.

Солом'яний вдовець.

Мій приятель здавна зітхав до тої хвилини, коли його жінка вийде з дітьми на пашу і він міг би повинити грудьми, як за добрих павобочних часів.

— Чоловіче! — говорила мені захоплено, Яа російські прайти над раном до хати і переселитися на ліжко, не складаючи навіть черевника.

Викурив одну-дві папіроски, кинув їх дельовид, познищив пару медьодій і навіть сам не зміг, коли заснув.

— Так — так, не правда — відповів йому — але з халцем трохи клопоту. Володимише по ресторанах, не в пору літ, Бог-аха що, а потім „атрошені, брлі голови, катар" —

— Іди! Шо балакаєш. Я те все переказав у першому році подруги від домашнього харчу, а катар мав ще й доі. Але бачиш, річ не в тім. На катар жуть бути приготувані кожний, хто жениться а молодою дівчиною, хочби вона навіть у „Новой Хаті" провадила кухарським відділом. Головна: Ти тратиш у подругу свободу дівки, слова і навіть думки. Прийдеш пізно додому — аяатура, даш одне слово — видадуть тобі лещат, задумавшись над способами самогубства — жінка питає, яка програма в ній. Одним словом невільник.

— Ти страшенно несправедливий а осуді!.. Можливо... генералізуєш підірваний випадок!.. Але, будь ласка, признай, що жінка, якби вона не була, кажу тобі добу зробити!..

— Кажу?.. Перебик мій приятель — я сам собі те все потягнув лише згобати. Не мігши? Отже переконаєшся. Як тільки жінка вийде, а тебе запрошу на свою хату, побачиш ефект, перша класка.

За два дні жінка мого приятеля вийшла на вакції.

— Сепаті! кинув до мене розрадіваю при першій стої. — Ти знаєш?!

— Чув чув. Але що там з кавою? Просиш?..

спільного а політичним і національним русофілством, а раше були виявом любові до обрадованих і до традиції. Тоді, коли тва. старо-руська партія переіменилася а русофільську, зривав з нею і переходить зяно, отверто й щиро в український табір.

За свою ширшу працю для народу, за це, що боровся невтомно за народні права і виступав проти всіх зловживань, перейшов він тернисту дорогу.

В часі ери Баденського вичено йому процес перед карним судом за виборчу агітацію. Підчас світової війни австрійська влада конфінувала його. Польська влада арештувала його як повітового комісара Жовківщини.

Тяжка і несприятлива праця а також терпіння, які він, борючись за народні права переходив, підкосили його здоров'я і загнали передчасно в силі віку в могилу.

Пращай Тої тлінні останки від імені Українського Національно-демократичного Об'єднання. В обличчю тяжкої втрати стоїмо пригноблені як створені смертю батька сироти і неспокійним оком дивимось докруги, хто з нас успіє виповнити велику прогалину, викликану смертю великої людини, великого громадянина, знаменитого правника і оборонця українського народу. — Прощай нам наш Батьку і Вчителю а разом Приятелю і Друже і нехай Тої буде так легкою Українська земля, як тяжким є наш смуток. Вічнам Тої пам'ять!

В середу дня 15. липня ц. р. зібрався українське громадянство жовківського повіту віддати останню притуку догоспільному союзову заступником а галицькому соймі і австрійському парламенту, многозаслуженому дієчому М. Михайлу Корольові. Поібула делегация селим ма-

— Натурально. Завтра а четвертій годині зайди до мене. Таку тобі кажу зрозуміло, як золоту.

— Гарзад, зайду!.. А ти куди тепер? — Шось мені з життям нечесно... може ми вступили на чарочку?..

Вступили... „Чарочка" дещо поостатнілась і ми зворушено слухувалися а чудовій голосі „третій північ" —

Другої дини я зайшов до свого приятеля на хату. Мало що бракувало а був би погуляв того прекрасного напиту. Але доля була проти мене, а тата видивив по стороні могого приятеля.

— Молоко скисло — заявив мені а такуж мігню знав після аступних чашностей. — Але ми собі порадиємо. Молоко було спалене і тепер буде з того знаменитий йогурт. Завтра а тій самій годині ми собі зробимо йогурт.

Я погодився радо на пропозицію тим більше, що не було ніякої ради.

Знову пройшов день і знову прийшла четверта год. попла.

— Браті! стоїть мене господар. — Прокляття а тин молоком. Не знаю, яким способом зробився а цього сир.

— Може то підігнав? — питаю.

— Дуже можливо!.. Але і з тин я не вмію витримати. Ми собі, друже, зробимо калітальний „сир зі ситаном". Його відвіду, а ти завтра потрудися до мене Незалежно і мав час!

Другого дня я був зайнятий, третього також, але четвертого зайшов до приятеля. Історія чудесних перемін молока зачала мене цікавити, як духи в Брехах.

Але й тин разом не судилося мені поладіркувати. Сир, поставши безлізньо чотири дні, набрав жовтої класки і такого дивного запаху, що годі було його їсти.

Нічого! залепив негражені господар. Я зміно робити каліталь. Зайди з пару днів — похаласуємо аж добо.

На жаль і того кулінарного архітектору могого приятеля я не кушав.

Класка розлізлася по цілій кухні, а кімнати втікло навіть на двір.

Івакціон Чинка.

Як руйнують і як помагають.

Щодо пам'яті в Хоростнові.

До Шановного Товариства „Сль-ського Господаря а Львові.

Підписаний Чорношій Іван, господар а Хоростнові просять зарадити а сайду з цієї справи: дня 25. IV. ц. р. відбувся нас пожежа і знищила нас до тва 77 господарств, як і рівном мало то вартувало щинбути з жалого інвентаря, бо була страшна буре так, що про жадний ратуюч й мови не було і нас 77 господарств азітало а тим, що тільки знищало нас — то і чим були абобі.

Прина вилучу пожежу була а тим, що айськова кухня 13-го пожежу узяли стояла у одного господаря під будинком, котрий був пожежний соломою і як втер пожежу і іскри вилетіли під стріху, з того пожежа зайнялася. Зараз позра того бувалик була хата, а котра була нахалювана на анушії і шаста, що і сейчас анієт сні. бо було би ще багато народа побило. Зараз на другий день по пожежі, перебула до нас комісія з воєдства теріпольського, зі староства, коншинського, сільських ріжких протоколів, бадали і питали садків, чи вони добре бачили, що пожежа вилетіла з айської кухні. Садки, котрі не бачили, зізнали, що навіть будували не присягали, коли буде потрібна. Воєдство зараз діла 500 зок а тинкоство а доплату і потішало людей, що „вм ані шлода за пару днів буде виплачено 3 тис 500 зок на кожного правника ду же мала частина. Знач ПДОВ, виплатило до дня 17 господарів — 3500 зок

